

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Sergiu Coptu în interesele lui Mîțu Nicolae și Mîțu Svetlana,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mîțu Nicolae și Mîțu Svetlana împotriva Consiliului comunal Puținței, raionul Orhei, privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 24 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-200/24

NR. PIGD 2-22155324-01-3ra-28022024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Orhei, sediul central, jud. A. Balan
Curtea de Apel Chișinău, jud. G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici,

5 martie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul Sergiu Coptu în interesele lui Mîțu Nicolae și Mîțu Svetlana

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 25 octombrie 2022, Mîțu Nicolae și Mîțu Svetlana au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului com. Puținței, r-nul Orhei, prin care au solicitat: a) obligarea Consiliului comunei Puținței de a delimita terenul cu nr. cadastral xxxxx - proprietate publică, amplasat s. Vîprova, com. Puținței, r-nul Orhei conform proiectului studiului de fundamentare privind delimitarea terenului aferent bunurilor imobile - proprietate privată a cet. Mîțu Nicolai și Mîțu Svetlana din teritoriul fosta fermă de vaci cu nr. cadastral xxxxx - proprietate publică, amplasat în s. Vîprova, com. Puținței, r-nul Orhei, obiectul nr. 14170/22-63 întocmit în temeiul cererii cet. Mîțu Nicolai și Mîțu Svetlana nr. intr. 102 din 11.03.2022, conform soluției de delimitare indicate: Lot nr. 01 pentru cet. Mîțu Nicolai și Mîțu Svetlana cu suprafața de 2,3 ha ca teren aferent, încă 3 terenuri a APL fiecare cu suprafața lor indicată de 0,7500 ha, 0,1800 ha și 1,7500 ha, precum și un lot cu destinația auto de folosință în comun cu suprafața de 0,3606 ha; b) obligarea Consiliului comunei Puținței de a transmite lui Mîțu Nicolai și Mîțu Svetlana în calitate de proprietari, în proprietate terenul aferent bunului imobil proprietate privată (aferent construcțiilor imobiliare deținute de noi) cu nr. cadastral xxxxx, conform proiectului studiului de fundamentare privind delimitarea terenului aferent bunurilor imobile - proprietate privată a cet. Mîțu Nicolai și Mîțu Svetlana din teritoriul fosta fermă de vaci cu nr. cadastral xxxxx - proprietate publică, amplasat s. Vîprova, com. Puținței, r-nul Orhei, obiectul nr. 14170/22-63 întocmit în temeiul cererii cet. Mîțu Nicolai și Mîțu Svetlana nr. intr. 102 din 11.03.2022, cu suprafața de 2,3 ha ca teren aferent.

2. În motivarea acțiunii, reclamanții au indicat că în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr.3923 din 08.06.2015, sunt proprietari ai bunurilor imobile situate pe adresa: Republica Moldova, r-nul Orhei, comuna Puținței, extravilan, formate din: construcția agricolă, agro-industrială, cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 1137.5 m.p. și construcția agricolă, agro-industrială, cu numărul cadastral - xxxxx, cu suprafața de 126.7 m.p., ce sunt

situate-amplasate pe un teren agricol proprietate publică cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 5.3406 ha, care este folosit în ciclul tehnologic de lucru într-un complex unic cu imobilele indicate.

3. Bunul imobil menționat supra, inițial a fost construit, înființat de către fosta Gospodărie Agricolă (sovhoz, colhoz) care a activat pe teritoriul satului Vîprova, com. Puținței, r. Orhei, (dotat din perioada Sovietică și până în anul 1999) și amplasat pe teren agricol cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 5.3406 ha. Destinația acestui imobil fiind ca complex zootehnic-fermă pentru creșterea animalelor (fermă de vite). În final, bunul imobil - construcții de producție a constituit partea activă din patrimoniul întreprinderii (colhozuri, sovhozuri, sovhozuri-fabrică). Bunul imobil cu nr. cadastral xxxxx, situat în raionul Orhei, comuna Puținței, extravilan este format din: terenul destinație agricolă cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 5.3406 ha, construcția agricolă, agro-industrială, cu numărul cadastral - xxxxx, cu suprafața de 1137.5 m.p., construcția agricolă, agro-industrială, cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 126.7 m.p., și construcția agricolă, agroindustrială cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 265,8 m.p..

4. Anterior dreptul de proprietate în privința construcțiilor agricole, agro-industriale, cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 1137.5 m.p., și cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 126.7 m.p. au aparținut cu drept de proprietate unor persoane fizice: Coschevici Maria, cota parte 18,94%, Balaban Nicolae, cota parte 24,28%, Golban Pantelimon, cota parte 22,37%, Holban Ioan, cota parte 9,68%, Garștea Tamara, 24,73%, cota parte 18,94%, în temeiul unor certificate de proprietate privată eliberate în temeiul unor acte legislative. Cotele părți ce au aparținut persoanelor indicate au ajuns în proprietatea reclamantilor Mîțu Nicolae și Mîțu Svetlana ca proprietari conform contractului de vânzare - cumpărare menționat supra.

5. Prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 3923 din 08.06.2015, autentificat notarial, menționat supra, Mîțu Svetlana și Mîțu Nicolai au cumpărat următoarele construcții imobiliare: Construcția (construcție agricolă, agroindustrială - grajd) cu suprafața la sol de 1137,5 m.p., cu numărul cadastral xxxxx, și Construcția (construcție agricolă, agroindustrială - casă de la fermă), cu suprafața la sol de 126,7 m.p., cu numărul cadastral xxxxx, amplasate pe un teren cu suprafața de 5.3406 ha, situate în Republica Moldova r-nul Orhei, com. Puținței, extravilan. Terenul cu destinația agricolă cu numărul cadastral xxxxx, cu S - 5,3406 ha, se unește se încorporează cu imobilele cu numerele cadastrale xxxxx, xxxxx și invers. Suprafața, hotarele, planurile cadastrale a terenului agricol proprietate publică cu numărul cadastral - xxxxx, cu suprafața de 5.3406 ha, aferent

construcțiilor amplasate pe acest teren a fost aprobată - stabilită prin Decizia Consiliului comunei Puținței nr. 07/4,11 din 08.12.2008 „Cu privire la aprobarea listelor bunurilor cu destinație agricolă”, cu anexele nr. 1 și nr. 2. Decizia supra a fost înregistrată la Oficiul Cadastral Teritorial Orhei, filiala Orhei, cu nr. 6401/09/30046 din 17.03.2009.

6. Din momentul procurării imobilelor menționate, anul 2015, practic familia Mîțu, a purtat anumite discuții și a avut anumite litigii cu Primăria comunei Puținței și Consiliul local al comunei Puținței, raionul Orhei, privind obținerea în proprietate a terenului aferent acestui bun imobil cu numărul cadastral 6461104.246, cu suprafața de 5.3406 ha, deoarece acest teren aferent este folosit de reclamanți la moment și intenționează să-l folosească și pe viitor în procesul tehnologic de lucru la imobilele proprietate privată a reclamanților, în limitele hotarelor existente.

7. Reclamanții au menționat că potrivit Informației din Registrul bunurilor imobile ținut de IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul Cadastru și conform Deciziei Consiliului Comunei Puținței nr.07/4,11 din 08.12.2008 „Cu privire la aprobarea listelor bunurilor cu destinație agricolă”, cu anexele nr.1 și nr.2, pe terenul agricol, proprietate publică din domeniul privat, cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 5.3406 ha, sunt amplasate 3 (trei) construcții agricole, agroindustriale, cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 1137.5 m.p., cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 126.7 m.p., (proprietate a reclamanților) și construcția agricolă, agro-industrială cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 265,8 m.p. (proprietate APL).

8. Au indicat că potrivit raportului de Expertiză nr. 018/T -18 din 16.01.2018, elaborat de expertul tehnic Gîrbu Ion (certificat nr.058) și actului de constatare nr.14083 din 08.05.2018, precum și planului geometric al bunului imobil cu numărul cadastral xxxxx din 06.05.2018 (în care sunt indicate 2 imobile cu nr. cadastral xxxxx și nr. cadastral xxxxx), elaborate de IP Agenția Servicii Publice, Serviciul Cadastral Teritorial Orhei s-a stabilit că pe terenul agricol, proprietate publică din domeniul privat, cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 5.3406 ha, sunt amplasate 2 construcții agricole, agro-industrială cu numerele cadastrale nr. xxxxx cu S-1137.5 m.p. și numărul cadastral xxxxx cu S-126.7 m.p., iar construcția agricolă, agro -industrială cu numărul cadastral nr. xxxxx cu S-265.8 m.p. este distrusă, nu există în natură.

9. Reclamanții au mai indicat că, construcția agro-industrială, cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 265,8 m.p., parte componentă a bunului mobil cu nr. cadastral xxxxx amplasat în raionul Orhei, com.

Puținței, extravilan, nu mai există în natură este distrusă, demolată și în acest temei este necesar a anula înregistrarea dreptului de proprietate după Primăria com. Puținței, raionul Orhei în privința acestei construcții pe motiv că această construcție menționată nu mai există în natură, fiind distrusă/demolată, cu radierea acestui drept de proprietate din Registrul Bunurilor Imobile.

10. Reclamanții au explicat că, construcția agricolă, agroindustrială cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 265,8 m.p., anterior a fost cantină și de fapt nu mai există în natură și faptul dat este confirmat prin raportul de expertiză și actul de constatare.

11. Reclamanții au mai menționat că, potrivit proiectului studiului de fundamentare privind delimitarea terenului aferent bunurilor imobile proprietate privată a cet. Mîțu Nicolai și Mîțu Svetlana din teritoriul fosta fermă de vaci cu nr. cadastral xxxxx - proprietate publică amplasat s. Vîprova, com. Puținței, r-nul Orhei, obiectul nr. 14170/22-63 întocmit în temeiul cererii cet. Mîțu Nicolai și Mîțu Svetlana nr. intr. 102 din 11.03.2022, s-a concluzionat că se confirmă posibilitatea tehnică și sanitaro-ecologică a funcționării lui pe teritoriul dat pentru activități de creștere a animalelor necesare pentru asigurarea proceselor tehnologice de activitate, asigurare cu transport auto, s-a propus următoarea soluție: 1-00 Teren proprietate publică cu nr. cad. xxxxx cu suprafața de 5,3406 ha, inclusiv: Lot nr. 01 pentru cet. Mîțu Nicolai și Mîțu Svetlana cu suprafața de 2,3 ha ca teren aferent, încă 3 terenuri a APL fiecare cu suprafața lui indicată de 0,7500 ha, 0,1800 ha și 1,7500 ha, precum și un lot cu destinația auto de folosință în comun cu suprafața de 0,3606 ha.

12. Reclamanții au susținut că dispun de un studiu de fezabilitate potrivit căruia intenționează să dezvolte în acest bun imobil o afacere legată de zootehnie (creșterea vitelor cornute mari) în jur la 250 de capete. Potrivit acestui studiu există necesitate de a deține în proprietate un teren aferent de 2,3 ha pentru a putea activa.

13. Astfel, reclamanții au relatat că, reieșind din faptul că intenționează potrivit studiului de fezabilitate menționat supra să dezvolte o afacere în zootehnie în incinta bunului imobil enunțat, ce constituie proprietatea privată a acestora, la data de 12.09.2022, reclamanții au depus o cerere, în adresa Consiliului local Puținței, r-nul Orhei, prin care a solicitat, să emită un act administrativ prin care să se dispună: a) delimitarea terenului cu nr. cadastral xxxxx - proprietate publică amplasat s. Vîprova, com. Puținței, r-nul Orhei conform proiectului studiului de fundamentare privind delimitarea terenului aferent bunurilor imobile - proprietate privată a cet. Mîțu Nicolai și Mîțu

Svetlana din teritoriul fosta fermă de vaci cu nr. cadastral xxxxx - proprietate publică amplasat s. Vîprova, com. Puținței, r-nul Orhei obiectul nr. 14170/22-63 întocmit în temeiul cererii cet. Mîțu Nicolai și Mîțu Svetlana nr. intr. 102 din 11.03.2022, conform soluției de delimitare indicate: Lot nr. 01 pentru cet. Mîțu Nicolai și Mîțu Svetlana cu suprafața de 2,3 ha ca teren aferent, încă 3 terenuri a APL fiecare cu suprafața lor indicată de 0,7500 ha, 0,1800 ha și 1,7500 ha, precum și un lot cu destinația auto de folosință în comun cu suprafața de 0,3606 ha. b) să se dispună delimitarea prin act administrativ de transmitere lui Mîțu Nicolai și Mîțu Svetlana în calitate de proprietari, în proprietate terenul aferent bunului imobil proprietate privată (aferent construcțiilor imobiliare deținute de noi) cu nr. cadastral xxxxx conform proiectului studiului de fundamentare privind delimitarea terenului aferent bunurilor imobile - proprietate privată a cet. Mîțu Nicolai și Mîțu Svetlana din teritoriul fosta fermă de vaci cu nr. cadastral xxxxx - proprietate publică, amplasat s. Vîprova, com. Puținței, r-nul Orhei, obiectul nr. 14170/22-63 întocmit în temeiul cererii cet. Mîțu Nicolai și Mîțu Svetlana nr. intr. 102 din 11.03.2022, cu suprafața de 2,3 ha ca teren aferent.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

14. Prin hotărârea din 26 iunie 2023 a Judecătoriei Orhei, sediul central, s-a respins acțiunea în contencios administrativ înaintată de Mîțu Nicolae și Mîțu Svetlana împotriva Consiliului comunal Puținței, r-nul Orhei, cu privire la obligarea emiterii actului administrativ privind delimitarea terenului aferent și transmiterea terenului în proprietate privată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La 28 iunie 2023, Mîțu Nicolae și Mîțu Svetlana au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin decizia din 24 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Mîțu Nicolae și Mîțu Svetlana și s-a menținut hotărârea din 26 iunie 2023 a Judecătoriei Orhei, sediul central.

17. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că apelul este neîntemeiat, iar hotărârea primei instanțe este legală și corect motivată, confirmând că autoritatea locală a acționat în limitele competențelor sale legale.

18. Instanța a constatat că terenul cu nr. cadastral xxxxx aparține domeniului public, iar transmiterea acestuia în proprietate privată nu este un drept absolut al deținătorilor construcțiilor edificate pe el, ci este subordonată deciziei autorității publice locale. Curtea a subliniat că autoritățile locale dețin competență discreționară în gestionarea bunurilor proprietate publică, iar ingerința instanței este justificată doar în cazul în care există un temei clar de nelegalitate, aspect care nu a fost dovedit de reclamanți.

19. De asemenea, instanța de apel a constatat că reclamanții nu au demonstrat existența unui temei legal clar care să oblige Consiliul comunal Puținței să emită actul administrativ solicitat. A reținut că HG nr. 1428/2008 privind vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente bunurilor imobile nu creează un drept subiectiv absolut în favoarea deținătorilor construcțiilor, ci stabilește un cadru procedural prin care autoritățile publice pot decide, în funcție de legalitate și oportunitate, transmiterea acestor terenuri în proprietate privată.

20. Totodată, s-a constatat că terenul în litigiu a fost utilizat pentru alte activități decât cele invocate de reclamanți, iar pretinsa activitate zootehnică nu a fost dovedită prin probe concludente. Instanța de apel a subliniat că simpla existență a unei construcții pe un teren public nu creează automat un drept de proprietate asupra terenului aferent, iar reclamanții nu au prezentat acte care să justifice îndeplinirea condițiilor legale pentru dobândirea dreptului solicitat.

21. În concluzie, instanța de apel a confirmat că refuzul Consiliului comunal Puținței de a transmite terenul în proprietate privată este justificat și conform legislației aplicabile, iar reclamanții nu au dovedit o încălcare a legii care să justifice ingerința instanței de judecată în decizia administrației locale.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 1 noiembrie 2023, prin intermediul poștei, avocatul Coptu Sergiu, în interesele lui Mîțu Nicolae și Mîțu Svetlana, a declarat recurs împotriva deciziei din 24 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău. La 3 aprilie 2024, reprezentantul recurenților a depus cererea de recurs motivată, solicitând admiterea lui, casarea integrală a deciziei și a hotărârii, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

23. În motivarea recursului, au invocat că soluțiile instanțelor inferioare sunt nemotivate și bazate pe o aplicare greșită a normelor de drept material și procedural.

24. În context, au susținut că instanțele nu au analizat în mod corespunzător probele administrate și nu au oferit o motivare detaliată a soluției adoptate, încălcând astfel obligația prevăzută de art. 219 din Codul administrativ, conform căreia hotărârile judecătorești trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au stat la baza soluției pronunțate.

25. Totodată, consideră că instanțele inferioare au aplicat eronat normele de drept material, susținând că refuzul autorității publice de a emite actul administrativ privind transmiterea terenului aferent construcțiilor deținute este contrar HG nr. 1428/2008, care reglementează vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente bunurilor imobile. Aceștia au afirmat că refuzul autorității locale nu are un temei legal clar și că instanțele nu au examinat caracterul abuziv al acestui refuz.

26. Recurenții au contestat interpretarea instanțelor inferioare cu privire la dreptul discreționar al autorității locale, susținând că refuzul de emitere a actului administrativ nu reprezintă o manifestare legitimă a autonomiei administrative, ci un abuz de putere. Au argumentat că, anterior, Consiliul local Puținței a inițiat procedura de delimitare a terenului, iar ulterior a refuzat transmiterea acestuia în proprietate privată fără o justificare clară, contrar principiilor legalității și predictibilității actelor administrative.

27. În plus, au invocat încălcarea dreptului lor la proprietate, susținând că instanțele inferioare nu au analizat circumstanțele relevante privind dreptul lor asupra terenului aferent, precum existența unor construcții edificate legal și utilizarea terenului pe o perioadă îndelungată. Aceștia au făcut referire și la dispariția unei construcții evidențiate în registrele cadastrale, considerând că acest aspect trebuia luat în considerare la stabilirea dreptului lor asupra terenului aferent.

28. Recurenții au susținut, de asemenea, că instanțele nu au verificat dacă refuzul autorității locale a fost corespunzător motivat, așa cum impune art. 118 din Codul administrativ, care stabilește că orice act administrativ trebuie să conțină motive clare de fapt și de drept. Consideră că refuzul de emitere a actului administrativ a fost arbitrar și nemotivat, iar instanțele nu au exercitat un control judiciar efectiv asupra acestuia.

29. Au invocat încălcarea dreptului la un proces echitabil, argumentând că instanțele de fond și de apel nu au exercitat un control efectiv asupra

legalității refuzului autorității locale, neanalizând în mod corespunzător toate argumentele invocate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

31. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

32. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

33. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată avocatului recurenților în mod electronic, la 23 februarie 2024. Recursul nemotivat a fost declarat anterior,

la 1 noiembrie 2023, iar motivarea recursului a fost depusă la 3 aprilie 2024, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

35. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

36. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

37. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

38. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera

netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 2451 din Codul administrativ.

41. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

42. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenții argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

44. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

45. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire

la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

46. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de avocatul Sergiu Coptu în interesele lui Mîțu Nicolae și Mîțu Svetlana.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc